

ציונה שמשי אמנית רב-תחומית ומעצבת 2018-1939

נולדה בתל אביב, יוצרת רב-תחומית במגוון תחומים: פיסול, ציור, קרמיקה ועיצוב טקסטיל במרחב הציבורי. היא לימדה במוסדות אקדמיים כמו ב"בצלאל", ב"מכללת הסביבה" ובסדנה לעיצוב ולאדריכלות. נוסף על כך היא הייתה בצוות ההקמה של החוג לאדריכלות פנים בראשות פרופ' רן שחורי במסלול האקדמי ב"מכללה למנהל".

שמשי הציגה 45 תערוכות יחיד. השתתפה בתערוכות קבוצתיות בארץ ובעולם ואצרה 26 תערוכות. ארכיונם האישי של שמשי ובעלה הקולנוען יכין הירש, המתעד את פעילותם הרב-תחומית, הופקד בידי שמשי בשנות חייה האחרונות בארכיון אדריכלות ישראל שבתל אביב.

היא החלה את דרכה באמנות חזותית בתור ציירת ועברה לעסוק בתלת-ממד, במיוחד בפסלים בחומר שרוף. יצירותיה משנות ה-60 של המאה ה-20 עסקו בדמות האדם בתור סמל ודימוי. פסליה, העשויים חומר שרוף, מציגים דמויות אנושיות כוללניות. משנות ה-80 של המאה ה-20 הדגישה ביצירותיה גם אלמנטים של התכלות הגוף האנושי. ב-1991 יצרה מערך פסלים "בוסתן בתים" במרכז שכונת "אזורי חן" בתל-אביב. נוסף על פעילותה האמנותית, עסקה באוצרות ומחקר. בשנת 2007, בשיתוף דלית להב ויכין הירש, הוציאה את הספר "לקרא קירות – פריס כמשל". הספר מנסה להבין, כיצד ניתן לעיר לתעד/להתמודד עם זיכרון של אירועים מרשיעים בתולדותיה. היא אף כתבה על אמנות בעיתונים כמו "הארץ", "חדשות" ו"ידיעות אחרונות".

על פועלה זכתה בפרסים דוגמת פרס לעיצוב חדשני (1968) של המכון הישראלי לעיצוב, פרס ראשון בתחרות לכרזה ליום העצמאות (1977), פרס לשילוב יצירת אמנות באדריכלות ע"ש אריה אל-חנני (1998) על פסלה "צל אדם אינו אדם", שהוצב ברחוב לסל 7 בתל אביב לזכר מיכל לפיד דורבן.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון לזכרם של ציונה שמשי ויכין הירש על ביתם שברחוב נחמני 57

ציונה שמשי על גלגול נשמות של פסלים

<https://www.youtube.com/watch?v=oGUzTNUwn-8>

